

„SLABI SMO I GRIJEŠIMO - SAKRAMENT POMIRENJA“ (B)

Tijek kateheze 4. 3. (B)

Ciljevi

- potaknuti na razmišljanje o potrebi opraštanja
- poticaj na pristupanje sakramentu pomirenja
- bolje razumijevanje tijeka i dijelova sakramenta pomirenja
- podsjećanje na istočni grijeh

Potrebno za rad

- umnožiti radni list 1 (biblijski tekst i savjest)
- umnožiti radni list 2 (dijelovi ispovijedi i biblijski citati)
- ukoliko se želi, umnožiti prilog 1 (o istočnom grijehu)
- ukoliko se želi, umnožiti prilog 2 (o dijelovima ispovijedi)
- ukoliko se želi, umnožiti prilog 3 (zablude o ispovijedi)

Molitva na početku. Podijeliti radni list 1.

- **Osvrt na tekst molitve.**

Pitati: Isus je apostolima dao vlast opraštanja grijeha. Koliko je to važno za nas?

Tko nam danas oprašta grijehe u ispovijedi?

Smatrate li sakrament pomirenja (ispovijedi) važnim za vaš život? Zašto?

Jeste li ikada u svom životu razmišljali o važnosti oprostjenja i pomirenja?

Tko nam najviše oprašta?

Opraštamo li mi lako drugima ili teško, jesmo li zlopamtila?

Pojasniti: Često u sakramentu pomirenja (ispovijedi) ljudi ispovijedaju svađu i nerazumijevanje među svojim bližnjima. Opraštanje i pomirenje neizmjerne su važni u našem ljudskom životu. Svatko je nekada nekoga povrijedio i svatko je nekada bio povrijeđen. Na žalost, slabi smo i griješimo. Bez opraštanja i pomirenja naš život bio bi nemoguć. U narušenim odnosima ne možemo dugo živjeti. Bez pomirenja s drugima nezadovoljni smo i nesretni. Krvna osveta je i nastala zbog neopraštanja (pojasniti ukoliko je potrebno, što je krvna osveta u plemenskom društvu ili npr. film Kum). Ali grijehom ne narušavamo samo naše međuljudske odnose. Svaki grijeh narušava i naš odnos prema Bogu. Zbog toga je potrebno i s Bogom se "pomiriti", odnosno i sa svojom savješću.

Podsjetiti: Na koji dokaz Božjeg postojanja vas podsjeća ova tema?

Moralni dokaz (dokaz iz savjesti) - Čovjek u sebi osjeća moralne obveze – ima savjest. Uočavamo da u svijetu postoji jedan moralni/etički red koji nam se nameće kao bezuvjetna obveza. Osjećamo da taj red u svijetu i tu obvezu koja nam se nameće moramo poštivati. Odakle taj osjećaj obaveze da moramo živjeti moralno, pošteno? Moralni red i njegove obveze moraju imati neki razlog svog postojanja. Zadnji razlog bezuvjetne moralne obveze može biti samo u jednom najvišem zakonodavcu.

Pitati: Što je savjest? - Pročitati tekst o savjesti na radnom listu 1.

Sviđa li vam se ovaj opis i definicija savjesti?

Čujete li kad glas savjesti? Kada se to obično događa? U samoći ili...?

- **Biblijski tekst.** Najaviti i pročitati Rim, 7,15-24 s radnog lista 1.

Pitati: Iz koje knjige je uzet ovaj tekst?

Što mislite tko ga je napisao?

Upisati na radnom listu 1: sv. Pavao, Poslanica Rimljanima, glava 7, reci 15-24.

Pitati: O čemu govori ovaj tekst apostola Pavla? (O našoj sklonosti zlu/grijehu.)

Sviđa li vam se taj biblijski tekst? Mislite li da dobro opisuje naše stanje?

Imate li slična iskustva?

Pojasniti: Ovdje sv. Pavao govori o čovjekovoj nutarnjoj borbi, odnosno o čovjekovoj nesavršenoj naravi. Ljudska narav je dobra, ali je ranjena zlom te ima sklonost prema njemu.

Pitati: Odakle naša sklonost griješenju?

Odgovor: Naslijedili smo ju od prvih ljudi. Jer oni su svojim činom otvorili vrata Zlu i ono je ušlo u svijet te ga narušilo, a time i ljudsku narav. A svi mi smo dionici jedne iste ljudske naravi. Svatko od nas je čovjek – ima ljudsku narav koja je nagrižena, narušena, sklona zlu.

Ovdje je moguće je pozvati se na katehezu o krštenju i pojašnjenje o istočnom grijehu. Podijeliti Prilog 1 ukoliko se umnožio. Ako je potrebno, ponoviti o istočnom grijehu¹.

Pitanje: Ima li lijeka našoj nesavršenosti? Što joj je lijek? Jesmo li mi već "liječeni" ili nismo?

Odgovor: Krštenje i sakrament pomirenja/ispovijed!

¹ Ova točka može se preskočiti ili dati da se prilog pročita kod kuće, a može se i dati nekom od krizmanika za pripremu kratkog izlaganja na slijedećem susretu.

Pojasniti: Poseban sakrament “liječenja” naše nesavršenosti, pored temeljnog sakramenta krštenja, je sakrament pomirenja/ispovijedi. Pravi naziv ovog sakramenta jeste naziv: sakrament pomirenja. A ispovijed, odnosno priznanje grijeha samo je jedan njegov dio.

- **Dijelovi sakramenta pomirenja.** Ponoviti zajednički glavne dijelove sakramenta pomirenja.
 1. ISPIT SAVJESTI
 2. PRIZNANJE GRIJEHA
 3. ODREĐIVANJE POKORE
 4. POKAJANJE
 5. ODRJEŠENJE
 6. ZAHVALA
 7. IZVRŠENJE POKORE
- **O dijelovima².** Na temelju priloga 2 pojasniti važnost svakog dijela sakramenta pomirenja, a ako se prilog umnožio, podijeliti ga. Može se zajedno komentirati.
- **Popunjavanje i odgovaranje.** Radni list 2. Popuniti rečenice i zaokružiti točne odgovore.

Odgovori:

1. Ispit, a) b) c)
 2. Priznanje, a) b)
 3. pokore, a)
 4. pokajanje, b)
 5. Odrješenje, a)
 6. Zahvala, b)
 7. pokore, b) c)
- **Biblijski citat.** Odabрати citat koji se svidio i razgovarati o njemu. O čemu govori?
 - **Pisanje.** Radni list 1. Napisati svojim riječima što je sakrament pomirenja za mene. Pomoći rečenicama kao npr.: *Veliki dar Božje dobrote. Uvijek otvoreni put povratka Bogu. “Kupaonica” za “higijenu” duše i psihe. “Lijek za ozdravljenje” duše i psihe. (Automatski ozdravlja i tijelo kad je duša i psiha u miru.)*

Dobrovoljci mogu pročitati napisano.

² Ova točka može se preskočiti ili dati da se prilog pročita kod kuće, a može se i dati nekom od krizmanika za pripremu kratkog izlaganja na slijedećem susretu.

- **Pisanje.** Radni list 1. *Što je grijeh, kako biste ga vi definirali? Pomoći rečenicama kao npr. Prekršaj Božjih zapovijedi ljubavi. Prekršaj 10 Božjih zapovijedi. Svjesno, slobodno i namjerno učinjeno zlo. Ili namjerno propušteno učiniti dobro – grijeh propusta (mišlju, rječju, djelom i propustom).*

Dobrovoljci mogu pročitati napisano.

- **Materija i forma sakramenata.** Podsjetiti da svaki sakrament ima svoju materiju i formu. Nabrojati formu npr. krštenja, sv. mise... *Što je materija sakramenta pomirenja?* – Pokornikovi **grijesi**. Upisati na radni list 1.
- **Forma sakramenta pomirenja.** Pojasniti važnost odrješenja. Ono je razlog dolaska na ispovijed. Pročitati formulu. Pitati: *Što mislite o njoj, sviđa li vam se?*
- **Naslov.** Radni list 1. Dati naslov ovom susretu i napisati ga. Pomoći ako je potrebno naslovom: *Slabi smo i grijeshimo – sakrament pomirenja.*
- **Članak Vjervanja.** Pojasniti da u izricanju Vjervanja govorimo kako vjerujemo u oproštenje grijeha, u potrebu toga da nam Bog oprašta. *...ispovijedam jedno krštenje za oproštenje grijeha... ili vjerujem... u oproštenje grijeha...*
- **Neke zablude**³. Prilog 3. Može se komentirati svaku od zabluda ili, ako se umnožio, podijeliti Prilog 3.
- **Svetac sakramenta pomirenja.** Sv. Leopold Bogdan Mandić, Hrvat. Može se progovoriti o nejm i njegovom životu.

ZAPAMTIMO! Što je grijeh i savjest? Što je sakrament pomirenja? Što je njegov vrhunac?

Molitva na završetku. Radni list 2.

KATEHETSKE ZADAĆE

- Pristupiti sakramentu pomirenja (ako nisam već duže vrijeme).
- Pronaći podatke o sv. Leopoldu Mandiću i njegovom životu. Kratko ih izložiti svima.
- Poslušati Gibbonijevu pjesmu *Oprosti*. Razgovarati o tekstu pjesme.
- Razgovarati s nekim o iskustvima s ispovijedi (neugodnost, svećenikov stav, mala ili velika pokora – obična ili neka posebna npr. čitanje Svetog pisma i slično...)
- Pripremiti pokorničko bogoslužje za župnu zajednicu u korizmi ili došašću.
- Potražiti na internetu tekstove i slike o ispovijedi, savjesti, istočnom grijehu – pano!

³ Točka nije obavezna, a prilog se može dati za čitanje kod kuće i da netko od krizmanika na temelju njega priredi kratko izlaganje na slijedećem susretu.

- Pronaći i pročitati u Bibliji: Iz 49,15-16a, Razmisliti o pročitanom, razgovarati s nekim – pitati ga što misli o tome, zapisati svoje misli, podijeliti ih s drugima, vjeroučiteljem...
- Pročitati prisporobu iz Lukinog evanđelja o Dobrom ocu.
- Pročitati Iv 8,1-11; Isusov susret s grješnicom, Razmisliti, zapisati, razgovarati, pitati.
- Pročitati Mk 3,29; Mt 12,31; Lk 12,10, Razmisliti, zapisati, razgovarati, pitati.

Radni list 1

Molitva na početku

Kateheta: U ono vrijeme: Obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im." (Iv 20,20-23)

Svi: Slava Ocu...

ŠTO JE SAVJEST?

"U dubini savjesti čovjek otkriva zakon koji on sam sebi ne daje, ali kojemu se mora pokoravati. Taj glas, što ga uvijek poziva da ljubi i čini dobro a izbjegava zlo, kad zatreba, jasno odzvanja u intimnosti našega srca (...). Čovjek naime ima u srcu zakon što mu ga je Bog upisao. Savjest je najskrovitija jezgra i svetište čovjekovo, gdje je on sam s Bogom, čiji glas odzvanja u njegovoj nutrini". GS 16

BIBLIJSKI TEKST:

Zbilja ne razumijem što radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim - to činim. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro. Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio - to činim. Ako li pak činim ono što ne bih htio, nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni. Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti dobro, nameće mi se zlo. Po nutarnjem čovjeku s užitkom se slažem sa Zakonom Božjim, ali opažam u svojim udovima drugi zakon koji vojuje protiv zakona uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji je u mojim udovima. Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga? Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem!

Ovo je izrekao _____, a zapisano je u _____

SAKRAMENT POMIRENJA ZA MENE JE: _____

GRIJEH JE: _____

MATERIJA sakramenta pomirenja su pokornikovi _____

Formula odrješenja koju svećenik izgovara dajući odrješenje i čini sakramentalni znak križa:

BOG, MILOSRDNI OTAC, POMIRIO JE SA SOBOM SVIJET SMRĆU I USKRŠNUĆEM SVOGA SINA. I IZLIO JE DUHA SVETOGA NA OTPUŠTENJE GRIJEHA. NEKA TI, PO SLUŽENJU CRKVE, ON UDIJELI OPROŠTENJE I MIR. I JA TE ODRJEŠUJEM OD GRIJEHA TVOJIH: U IME OCA + I SINA I DUHA SVETOGA!

U trenutku odrješenja pokornik učini znak križa i prihvati odrješenje govoreći: **AMEN!**

Radni list 2

Svaki dio sakramenta pomirenja ima svoju težinu i zahtjevnost. Popuni rečenice i zaokruži točne odgovore (može i više njih)..

1. _____ savjesti zahtjeva: a) sabranost i tišinu b) pomoć Duha Svetoga c) poslušnost
2. _____ grijeha zahtjeva: a) iskrenost b) obazrivost c) molitvu
3. Određivanje _____ traži: a) moju suradnju b) molitvu c) pomoć drugima
4. _____ zahtjeva: a) traženje smisla b) skrušenost i žaljenje c) dobrotu
5. _____ traži: a) radosno prihvaćanje b) odluku doći na ispovijed c) pokajanje
6. _____ traži: a) bavljenje samim sobom b) odgovor na poziv zahvale c) ništa
7. Izvršenje _____ zahtjeva: a) traženje smisla b) spremnost i odlučnost c) obzir

TREBAM ZNATI! Što je grijeh? Što je savjest? Što je sakrament pomirenja? Što je njegov vrhunac?

BIBLIJSKI CITATI

Zaokruži slovo ispred onog citata koji ti se najviše sviđa i objasni zašto si ga odabrao.

A) Rekneli bismo da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. Ako priznamo grijeh svoje, vjerman je on i pravedan: otpustit će nam grijeh i očistiti nas od svake nepravde. *1 Iv 1,8 – 9*

B) "Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu prima oprostjenje grijeha." Dj 10,43

C) Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista, koji sam sebe daje za grijeh naše da nas istrigne iz sadašnjega svijeta opakoga kao što je volja Boga i Oca našega, komu slava u vijeke vjekova! Amen. Gal 1,3-4

D) I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud, tako i Krist: jednom se prinese da grijeh mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje. Heb 9,27-28

E) A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen." Iv 8,7

Molitva na završetku

Kateheta: Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar!

Svi: Vječna je ljubav njegova!

Kateheta proslijedi: Slava Ocu...

Prilog 1 Zašto smo skloni grijehu? - Kratko o istočnom grijehu:

Stanje svijeta kakvog ga mi poznajemo je "palo stanje svijeta". Na žalost, u njemu je prisutno Zlo i smrt. Narav svijeta i čovjeka je "nagrižena" Zlom – nesavršena. Čovjekov život ugrožavaju mnoge bolesti, prirodne nepogode i slično. Ali svijet nije oduvijek bio takav.

U početku, kad je bio stvoren, svijet je bio u potpunosti dobar i sve je bilo u skladu i harmoniji. Čovjek je živio u skladu s prirodom i Bogom i ništa ga nije ugrožavalo. Bilo je to rajsko stanje svijeta. Međutim, prvim činom neposlušnosti Bogu, zavedeni čovjek je otvorio vrata Zlu i ono je ušlo u svijet, a s njime i smrt. (Zlo je anđeo koji je protiv Boga, potpuno i konačno, a i čovjeka je na to zaveo.)

Zlo je ušlo u sve na svijetu i „nagrižlo“ ga do najdubljih dubina, do srži. Tako je ušlo u ljudsku narav te je čovjek nesavršen, „ranjen“ u svojoj naravi pa je onda sklon dobru, ali i zlu. Svi mi smo dionici jedne iste ljudske naravi. Svatko od nas je čovjek – ima ljudsku narav koja je nagrižena, narušena, sklona zlu.

i

Zbog toga što je u rajskom stanju svaki čin imao neizmjernu težinu i konačnost odluke, nastupilo je stanje svijeta kakvog ga mi poznajemo. Čovjekov čin odbijanja Boga, kao

izvora života i potpune sreće, u rajskom stanju za posljedicu je imao dolazak svijeta u ovo naše sadašnje stanje. Svijet i čovjek jest dobar, ali je nesavršen. Čovjekova narav je ranjena zlom – skloni smo grijehu i trajno je ugrožen Zlom i smrću.

S uskrsnućem Isusa Krista nastupilo je novo stvaranje svijeta i čovjeka – preobrazba neba i Zemlje, Zlo i smrt su pobjeđeni. Uskrsnuće se ne odnosi samo na čovjeka i pobjedu nad smrću nego i na cijeli svijet (i životinje!), na svu stvorenu stvarnost – cijeli svemir. Tako svijet ide i preobražava se prema novom zajedništvu s Bogom u kojem se više nikada neće od njega odijeliti. Da bismo se „ucijepili“ u tu uskrsnu preobrazbu, ušli u zajedništvo s Bogom i spasili se od vječne smrti, potrebno nam je

krštenje. Tu je važno naše sudjelovanje, naša djela (iako nemaju težinu kao u rajskom stanju, ipak ju imaju) i ispovijed.

Ovo novo stanje svijeta koje nastaje nije povratak u ono prijašnje rajsko stanje već nešto sasvim novo i još bolje od rajskoga stanja. A mi smo pozvani sudjelovati u toj preobrazbi svijeta na dobro, odnosno na njegovo savršenstvo i stupanje u potpuno zajedništvo s Bogom.

Prilog 2

O DIJELOVIMA SAKRAMENTA POMIRENJA

S kim se pomirujemo? S Bogom, s drugim ljudima, sa samim sobom (s vlastitom savješću).

Poticaji na povjerenje i sigurnost. *Nema ništa novog pod suncem!* To znači da mi nećemo ništa posebno reći svećeniku što on već nije prije čuo. *Apsolutnost ispovjedne tajne:* Svećenika je tijekom povijesti bilo svakakvih, i danas je tako, ali nijedan još nije povrijedio ispovjednu tajnu. Naprotiv, neki su zbog toga bili proganjani i zlostavljani. (Ispovjedna tajna obvezuje i onoga tko slučajno čuje tuđu ispovijed.) Nema grijeha koji Bog ne bi nama oprostio, samo ako ga zamolimo. Samo nepokajanje i tvrdokornost do smrti vodi smrtnom grijehu – grijehu protiv Duha Svetoga! Usp. Mk 3,29, Mt 12,31, Lk 12,10

ISPIT SAVJESTI. Savjest pamti sve naše nepodobštine. Zato ju je potrebno preispitati prije prisutpanja sakramentu pomirenja. Potrebno je u miru, tišini i sabranosti dopustiti savjesti da progovori. U tome će nam najbolje pomoći kratko obraćanje Duhu Svetome da nas prosvijetli.

PRIZNANJE GRIJEHA (ISPOVIJED). **Grijehe treba reći "po broju, redu i padežu"!** Nije dobro općenito. Mnogi kažu: *Psovao sam... Nisam išao na svetu misu... Griješio sam bludno... lagao sam...* To je nepotpuno! Treba biti što je moguće temeljitiji. Važno je reći za što se kajemo! Za što želimo oprost? Mi kada se nekome ispričavamo kažemo: Oprosti za ono kad sam... Svećenik mora znati od čega nas odrješuje. Nije isto propustiti 2 sv. mise ili je to stil i način života koji će se teško promijeniti. Isto tako i sa psovkom. Pitanje je da li se radilo o velikoj ili maloj psovci. Je li mi to navika ili se dogodilo ponekad? Reći lagao sam nije dovoljno. Jer nije isto slagati roditeljima, prijatelju ili nekom iz razreda tko nam baš i nije neki prijatelj. Griješiti bludno može se na više načina, sam, s drugom osobom, gledati pornografske filmove i časopise, slušati ili pričati proste viceve, imati predbračne odnose... Sve to ima različitu težinu! Nije sve isto! Treba reći iako nam je neugodno, ako želimo oprostjenje. Uvijek se može dodati i razgovor o nekom problemu, pitati svećenika za savjet i slično

ODREĐIVANJE POKORE. Čemu služi pokora? Ide za tim da popravi narušeno. A što je narušeno? Odnosi prema Bogu, prema ljudima i, u konačnici, prema samom sebi. Kako prema sebi? Narušio sam svoju osobnost, sliku Božju koja je u meni. Dao sam mjesta nesavršenosti, a ne savršenosti i dobroti kojoj težim. Često o pokori ovisi koliko ćemo osjetiti "učinkovitost" sakramenta pomirenja. Može se sa svećenikom dogovoriti pokora. ne mora se prihvatiti ona koja je preteška. Na žalost, mi obično za pokoru molimo samo neke molitve i tako popravljamo odnos prema Bogu. Ali teško da popravljamo odnose među ljudima. Ako sam nešto ukrao – to moram za pokoru vratiti. Pri tome se ne mora otkriti svoj identitet. Postoji li pokora za bratoubojstvo? Pogledati film: The Mission – Misija

POKAJANJE. To je izražavanje vlastitog žaljenja zbog učinjenog zla ili propuštenog dobra (lijenosti). Može se izreći svojim riječima. Potrebno je izreći čvrstu odluku da se više neće grijehiti. I Isus je grješnici oprostio, ali joj je rekao: Više nemoj grijehiti!

ODRJEŠENJE. To je vrhunac sakramenta pomirenja! Zbog toga smo zapravo pristupili sakramentu.

ZAHVALA - Na žalost, često izostane. Trebala bi ovako izgledati:

Svećenik: Hvalite Gospodina jer je dobar!

Pokornik: Vječna je ljubav njegova!

Svećenik: Gospodin ti je oprostio – idi u miru!

Pokornik: Bogu hvala!

IZVRŠENJE POKORE - Treba učiniti što prije. Ako je pokora neko dobro djelo, možemo ići na pričest, a djelo ćemo učiniti kad za to bude prva prilika. Ukoliko pokoru ne izvršimo u razumnom roku ili nam je neostvariva, potrebno je otići ponovno na sakrament pomirenja i reći da nismo izvršili pokoru zbog toga i toga te zatražiti novu koju će biti moguće izvršiti.

Prilog 3

NEKE ZABLUDE O SAKRAMENTU POMIRENJA/ ISPOVIJEDI

Mnogi od katolika, pa čak i od onih koji idu redovito ili povremeno u crkvu, ponekad pokazuju da žive s nekim zabludama ili sumnjama u glavi. Te zablude i sumnje možda nisu tako jake i presudne da bi čovjek prestao ići na ispovijed, ali znaju smetati i zbunjivati. Dopustite mi pomoći u razbijanju takvih zabluda kako bismo s više uvjerenja i mirnije pristupali ispovijedi – sakramentu pomirenja s Bogom i Crkvom.

«Ispovijed mi nije potrebna, Bog čuje moje kajanje i kod kuće.»

Ova zabluda najčešće služi kao opravdanje onima koji ne idu u crkvu, a pogotovo na ispovijed. To je pokušaj smirivanja savjesti. Ova tvrdnja nije posve netočna, ona važi za sve lakše grijeha za koje je nije potrebno ići na ispovijed. Oproštenje lakših grijeha može se od Boga dobiti i osobnim kajanjem ili kajanjem na početku svete mise. Naravno, to kajanje ne smije biti samo «izverglano» radi reda, nego izrečeno iskreno. Ipak, Isus je stvorio sakrament pomirenja. Ukoliko netko misli da nije, nego da je to Crkva izmislila, neka otvori Ivanovo evanđelje i u 20. poglavlju pročita 22. i 23. redak. Naime, osim svakodnevnih ružnih sitnica (laki grijesi), postoje i teški i veoma ozbiljni grijesi. Oni zahtijevaju ispovijed jer su ozbiljni i jer nas odvajaju od Boga i Crkve koja je zajednica Isusovih prijatelja. Učinivši teški grijeh, nije dovoljno u svojoj se sobi pokajati – i nikom ništa. Treba uspostaviti pokidane veze i s Bogom i s Crkvom. Teški grijeh ne odvajava nas samo od Božje ljubavi, nego nas čini nedostojnim članovima Isusove Crkve, odvajava nas od Crkve koja je zajednica onih koji pripadaju Bogu. Dakle, od Boga me ne odvajaju samo riječi, kada kažem: Odričem se Boga (jer to ni jedan vjernik neće reći!), nego me teško grešna djela odvajaju od njega, bez obzira što se riječima Boga nisam odrekao. Zato što je prekid tako velik i ozbiljan, potrebno je kroz sakrament ispovijedi ponovno zadobiti milost Božju.

«Svećenik je grešnik kao i ja, on nema pravo znati moje grijeha.»

Prva tvrdnja je točna: svećenik je grešnik. To ni jedan svećenik neće zanijekati. No, i apostoli su grijeshili pa je Isus svejedno upravo njima, ljudskim bićima, povjerio zadaću pomirenja grešnika s Bogom. Nisu oni to zaslužili, nego su dobili kao dar. Ni svećenik nije zaslužio ovlast da ispovijeda, nego mu je tu vlast povjerila Crkva koja je nositeljica Isusove službe. Kada bi sakramente smjeli dijeliti samo bezgrešni, onda sakramenata ne bi ni bilo. Uostalom, onima koji kažu da svećenik kao grešnik nema pravo ispovijedati postavljamo pitanje: a kako kao grešnik smije krstiti, krizmati, služiti sv. misu, vjenčati, bolesnika pomazati? Ako je grešnik, onda je grešnik uvijek, a ne samo kad treba ispovijedati. Svi su sakramenti od Isusa i svi su isto sveti. Ako ćeš svećeniku-grešniku donijeti dijete na krštenje, kako onda nećeš k njemu na ispovijed?

«Ja nemam razloga ići na ispovijed: grešniji su oni koji idu u crkvu»

Već kad kažeš ovu rečenicu sagriješio si jer oholost i omalovažavanje drugih je grijeh! Sv. Ivan je napisao: „Tko kaže da nema grijeha, lažac je!“ Ako netko misli da je grijeh samo ako nekoga ubijem, opljačkam ili mu zapalim kuću, onda se grdno vara. A što iz firme stalno nešto potkradam? A što novac trošim na kladionicama, poker-aparatima i kartanjima umjesto da ih uložim u svoju djecu i obitelj? A što psovkom uvrijedim Boga, bračnog druga i djecu? A što mjesecima nisam bio kod starih roditelja? A što ne razgovaram s roditeljima, bratom ili sestrom zbog kuće, njive, novca? A što svojim opijanjem malo-malo vrijeđam svoju obitelj i rasipam zarađeni novac? A što uvijek imam vremena s društvom na pivo, ribolov, sport, a već davno nisam pošteno razgovarao sa svojim djetetom ili bračnim drugom? Možemo nabrajati u nedogled! Zar to nisu veoma loše stvari? Bog kaže da jesu! Mi koji idemo u crkvu nismo idealni, grešnici smo, svjesni smo toga i upravo zato osjećamo potrebu ne samo popraviti nepravdu nanесenu bližnjemu i grijeha izbjegavati, nego se nastojimo s Bogom izmiriti i zamoliti da nam oprost i na onaj način kako je on po Isusu odredio – kroz sakrament ispovijedi. Pa već sama činjenica da ne idem u crkvu je grijeh kojeg ponavljam svake nedjelje. Da nisam ništa drugo sagriješio, imao bih razloga nakon par mjeseci ili čak godina doći na ispovijed!

«Bog je dobar, baš on gleda na moje grijeha!»

Također pokušaj da se smiri savjest i da se grijesi umanje do te mjere da izgledaju zanemarivo. To je također i poigravanje Bogom i njegovom ljubavlju! Bog je ljubav, dobrotu i praštanje, to je velika istina. No, u Bibliji također piše i da grijesi vrijeđaju Boga, da izazivaju krivicu pred Bogom. Isus rekao da sve što učinimo bližnjemu, činimo istovremeno i Bogu. Ne smijemo u Bibliji birati samo ono što nama odgovara i čime ćemo umanjiti svoju odgovornost pred Bogom. Treba pošteno pročitati i sve ono što se odnosi na Božju srdžbu, Božju povrijeđenost našim grijesima i Božju kaznu. I to je također Božja riječ kao i ona koja govori o Božjoj dobroti! U Bibliji piše:

«Ne reci: 'Veliko je milosrđe njegovo, oprostit će mi mnoge moje grijeha' jer je s njime milosrđe i gnjev te na grešnike pada srdžba njegova.... (Sir 5, 6).

«Ima vremena: molit ću se i za grijeha kajati kad ostarim.»

Još jedna grozna zabluda i zavaravanje samog sebe. Tako može razmišljati samo čovjek koji ne vidi dalje od nosa! Pa zar tolike iznenadne smrti, pogibije, nesreće nisu dovoljna opomena!? U Bibliji piše: «Ne oklijevaj vratiti se njemu i ne odgađaj iz dana u dan jer će iznenada njegov gnjev planuti i u čas osvetni ti ćeš propasti.» (Sir 5,7). A prije toga je napisano: «Ne reci: 'Griješio sam, pa što!' jer Gospod umije čekati. Ne uzdaj se toliko u oproštenje da gomilaš grijeh na grijeh.» (Sir 5, 4-5).

«Ne vrijedi se ispovijedati kad ću opet sagriješiti.»

Ispovijed i ne postoji da bi nam omogućila nastaviti nesmetano dalje griješiti. Ona je sredstvo u borbi s vlastitom grešnošću koje smo svjesni! Smiješno bi bilo reći: „Neću piti lijekove jer ću se jednom opet razboliti“. Ili bi slično bilo kada bismo rekli: „Neću se tuširati jer ću se opet zaprljati“. Odlazak na ispovijed je znak: 1) da se nismo pomirili s vlastitom grešnošću kao s nečim normalnim, 2) da nismo ravnodušni prema grijehu i da ga ne opravdavamo, 3) da smo svjesni kako je Božji put bolji od Sotoninog, 4) da grešnost ne smatramo nečim nepopravljivim (iako ona ostaje trajno vezana uz ovaj oblik života), 5) da vjerujemo u mogućnost popravka i da ga želimo. Ako na ispovijed idemo samo zato da bismo se riješili tereta savjesti ili iz straha pred Bogom te nastavili po starom onda to nije dobro! Kako ćeš nekome tko te je uvrijedio oprostiti ako na njemu ne vidiš želju i nastojanje da to više ne učini? Kako bi to bilo kad bi taj došao i rekao: Molim te oprost mi, ali ja ću te opet uvrijediti? Apsurd! Bog, naravno, ne traži od nas 100 %-tnu garanciju da više nikada i ni u čemu neću sagriješiti. Takvu garanciju nitko od ljudi ne može Bogu dati. Bog traži našu želju da ne griješimo, našu želju da što duže i što više živimo u skladu s njim. Njega zanima kakav je naš stav prema grijesima koje smo učinili i što planiramo ubuduće – jesu li nam grijesi nešto normalno, što se podrazumijeva ili ih planiramo stavljati pod kontrolu, uspjeli ili ne uspjeli odmah i u određenom roku? Dakle, na ispovijed idem jer želim sebe uvijek i iznova stavljati pod kontrolu. Pa ako Bogu nije teško uvijek iznova opraštati, kako je onda meni teško uvijek iznova počinjati? Bog je strpljiv i blag, ali ne zato da bismo se opustili i mirno nastavili griješiti, nego zato da bi nas njegova strpljivost potakla na neumornu borbu sa vlastitom grešnošću. Ako tako razmišljamo, onda se isplati ispovijedati jer je ispovijed Božja pomoć u našem nastojanju da rastemo u ljubavi, pravdi, istini, dobroti, zajedništvu, pomirenju. Ako bi svi naši grijesi ostali neoprosteni i kod Boga zapamćeni, tek onda se ne bi isplatilo truditi. A ovako – nakon ispovijedi Bog mi daje novu priliku da učinim nešto bolje i ljepše nego do tada.

«Ima grijeha koje ni Bog ne može oprostiti.»

To nije istina! Neki ljudi su, očajni radi grijeha koje su učinili, izgubili vjeru u mogućnost mira u srcu. Nema grijeha kojeg Bog ne može oprostiti! Bog je veći od svakog grijeha. Jedinii grijeh za kojeg Isus kaže da je neoprostiv je «grijeh protiv Duha Svetoga». Teolozi uvelike raspravljaju o značenju ovog pojma, no vjerojatno je da se radi o tvrdoglavom i upornom odbijanju Božje milosti i obraćenja. Isus je rekao da grijesi protiv njega (Sina čovječjega) mogu biti oprošteni, pa čak i njegova smrt, ali odbacivanje Duha Svetoga, tj. odbacivanje mogućnost obraćenja i spasenja neće se oprostiti jer čovjek to ne želi. On svjesno odbacuje Boga, odbacuje njegovu milost pa mu ni ne može biti oprošteno.

«Znači: učinim neko zlo, ispovjedim se i nikom ništa!»

Pa nije baš tako! Čovjek mora snositi i odgovornost radi svoga zla, posebno pred zakonom. Isto tako, potrebno je ispraviti nepravdu učinjenu grijehom. Božje nas oprostjenje ne oslobađa toga! Dakle, ne mogu opljačkati banku, ispovjediti se i zadržati novac jer mi je Bog oprostio. Ne mogu ubiti čovjeka, ispovjediti se i praviti se da se ništa nije dogodilo jer mi je Bog oprostio. Ako se iskreno pokajem, grijeh je oprostjen, ali na sud moram. Božje oprostjenje me pošteđuje božanske kazne, ali ne i zemaljske ako sam je zaslužio. Zato svako kajanje u ispovijedi mora uključiti i želju da nadoknadim štetu, vratim ukradeno, pokušam popraviti svađu, popravim tuđi dobar glas kojeg sam klevetom ocrnio, ispričam se onome koga sam uvrijedio, prihvatim pravednu zakonsku kaznu itd. Ako kradem, treba odmah prestati, ako se bavim praznovjerjem (bajanje, vračanje, tarot, reiki, visak i sl.) treba odmah prestati, ako psujem Boga treba odmah početi s popravkom, ako se opijam treba odmah početi s odvikavanjem itd. To je put obraćenja!

Izvor: <http://www.srece-isusovo.com/index.php?main=novosti&news=339>